ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.
Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11 — 1; Administracja od 9 — 3.

Poznań, dnia 1 lutego 1934

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 20.— zł, półrocznie 10.— zł, kwartalnie 6.50 zł.
Numer pojedyńczy 1.— zł.

NR. 3 Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu** **ROK 13**

KREM DO GOLENIA *Iste*

niezawodny, wygodny i oszczędny - minimalna ilość wydaje obfitą pianę, ułatwiającą bezbolesne golenie.

cena za wielką tubę zł. 2.-

J.&S. STEMPNIEWICZ, POZNAŃ

DOMAGALSKI i S-ka

Św. Marcin 34 POZNAŃ Garncarska 8

Pierwsza Poznańska Parowa Fabryka Olejków eterycznych, esencji, aromatów owocowych, barwników nieszkodliwych i preparatów chemicznych.

Elektro-hydrauliczna Wytłocznia Soków Owocowych

Premjow. kilkakrotnie najwyższemi nagrodami

Telefon 32-72 Założona 1901 Telefon 32-72

Shampoo ŚNIEG TATRZAŃSKI

czyści pielęgnuje i upiększa włos

FALKIEWICZ-POZNAŃ

ZAŁ. 1911 W PARYŻU

PONCZE i KRUPNIK litewski

B. Kasprowicza

Oryginalna NASTÓJKA z owocami

B. Kasprowicza

Do nabycia wszędzie!

Wielkopolska Spółka Dzierżawna Koncernu Dr. Roman May

Spółka z ograniczoną poręką

Wielkopolska Wytwornia Chemiczna

„BLASK"

Poznań, Plac Nowomiejski 4

Poleca znane z jakości i wydajności

mydła i proszki do prania „BLASK"

mydła szare . . . . . „BLASK"

mydła toaletowe . . . „BLASK"

emalje i lakiery . . . . . „BLASK"

niezrównane mydło benzolowe „BLASKOLIN"

Swój do Swego po Swoje! To hasło dnia!

Prosimy o możliwie odwrotne doniesienie do Związku Fabrykantów, którzy z członków prowadzą spory z dawn. Kasami Chorych o zwrot niesłusznie w swoim czasie pobranych odsetek zwłoki.

Przypominamy, że do 5 lutego b. r. płatna jest następna rata Pożyczki Narodowej!

Skarbowość.

Pożyczka Narodowa, a podatek dochodowy.

Ministerstwo Skarbu wyjaśniło co następuje:

Art. 8 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 5. IX. 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503), stanowiąc iż „obligacje 6% pożyczki wewnętrznej oraz przychody z tych obligacyj zwolnione są od wszelkich podatków i danin państwowych oraz samorządowych" — nie upoważnia do wyłączania z dochodu podatkowego, sum, wyłożonych na nabycie wspomnianych obligacyj, które jako składniki majątku przedsiębiorstwa, winny być wykazywane w stanie czynnym jego bilansu. Odpisywanie zatem sum, wydatkowanych z tytułu pożyczki, na ciężar rachunku strat i zysków nie znajduje uzasadnienia w przepisach art. 6 oraz 8 pkt. 1 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Przedłużenie terminu składania zeznań o dochodzie do 1 maja 1934 r.

Rozporządzeniem Min. Skarbu z dnia 3. I. 1934 r. do składania przez osoby fziyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym termin (Dz. U. Nr. 58/25, poz. 411) został przesunięty na rok podatkowy 1934 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1934 r.

Podatek dochodowy od opustów uzyskanych przez osoby prawne w drodze ugód sądowych.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu komunikuje, że na jej wniosek wystąpił Związek Izb Przemysłowo - Handlowych R. P. do Ministerstwa Skarbu o wydanie zarządzenia, by Izby Skarbowe na zasadzie art. 126 ustawy o podatku dochodowym umarzały z urzędu osobom prawnym, opodatkowanym na podstawie art. 21 ustawy, tę część podatku dochodowego, który przypada do zapłaty od opustów uzyskanych przez te osoby w drodze ugód sądowych, lub należycie udowodnionych ugód pozasądowych. W odpowiedzi z dnia 8. 1. 1934 r. Nr. D. V. 54512/2/33 stwierdziło Ministerstwo, że ogólnego zarządzenia w tej sprawie wydać nie może. Oświadczyło jednak również, że to stanowisko nie wyklucza, że w omawianych przypadkach umorzenia części podatku na zasadzie art. 126 ustawy może być stosowane na indywidualne podania zainteresowanych płatników, po zbadaniu ich stanu majątkowego i zdolności płatniczej.

Skargi sfer gospodarczych na ograniczenia ulg w zaległościach podatkowych.

Sfery gospodarcze podnoszą, że między ogłoszonem ostatnio rozporządzeniem w sprawie likwidacji zaległości podatkowych, a powziętemi jeszcze w lipcu 1933 r. przez Komitet Ekonomiczny Ministrów wytycznemi w tej sprawie istnieje duża rozbieżność.

Jak wiadomo, Komitet Ekonomiczny Ministrów powziął definitywną uchwałę w kierunku jednolitego i generalnego rozwiązania tak zasadniczego dla życia gospodarczego zagadnienia, jakiem jest sprawa zaległych podatków. Tymczasem tezy powyższe zostały poważnie zmodyfikowane na niekorzyść przemysłu i handlu.

Rozporządzenie forytuje w zakresie ulg podatkowych rolnictwo, rozciąga te ulgi również na własność budynkową, natomiast ogranicza ich działanie — w stosunku do posiadaczy przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

Sprawa ulg dla tych przedsiębiorstw nietylko nie została unormowana w sposób jednolity i generalny, lecz ulgi te zostały pozostawione swobodnej ocenie władz skarbowych.

Jest to — zdaniem sfer przemysłowo - handlowych — tembardziej niesłuszne, że z jednej strony zdolność płatnicza przemysłu i handu nie przedstawia się lepiej, niż w innych gałęziach, a z drugiej strony handel i przemysł wykazały dotąd maksimum wysiłku w wywiązywaniu się z obowiązków podatkowych, dowodem czego jest, iż objęte rozporządzeniem zaległości z przed 1 października 1931 r. stanowią w przemyśle i handlu niewielki stosunkowo odsetek ogólnej sumy powyższych zaległości.

Wyłączenie z pod egzekucji zaległości podatkowych, składek i opłat na rzecz Kas Chorych i zakładów ubezpieczeń.

W związku z ogłoszonem rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r. w sprawie ulg przy spłacie zaległości podatkowych zauważyć się daje znaczny przypływ płatników, zalegających w opłacie różnych podatków skarbowych i komunalnych oraz świadczeniach socjalnych za ubiegłe lata. Główną treścią tych interwencyj jest zasadniczo sprawa otrzymania ulg dla zaległości, korzystających z rozłożenia na raty, a powstałych przed dniem 1 października 1931 r. W licznych wypadkach bowiem zaległości podatkowe za lata ubiegłe już zostały rozłożone na długie raty płatnikom, na zasadzie dawnych, a niewygasłych dotychczas uprawnień przekazanych w swoim czasie urzędom skarbowym. Ta część płatników obecnie, wobec ogłoszenia powyższego rozporządzenia dającego nowe i lepsze warunki spłaty, przestaje korzystać z ulg dawniej udzielonych i w terminach wyznaczonych rat nie płaci. W stosunku do tych płatników niektóre urzędy wszczynają wobec tego egzekucje, co powoduje liczne nieporozumienia i interwencje w urzędach skarbowych.

W związku z tem został wydany okólnik Ministerstwa Skarbu, polecający wszystkim urzędom podatkowym wyłączyć bezzwłocznie z pod dalszej egzekucji zaległości podatkowe powstałe przed dniem 1 października 1931 r., w podatkach: gruntowym, od nieruchomości, przemysłowym, dochodowym, majątkowym, spadkowym i darowizn oraz opłat na rzecz Kas Chorych i Zakładów ubezpieczeń i na rzecz władz samorządowych. W wypadku przeto przepro-

wadzenia dalszych czynności egzekucyjnych przez organa egzekucyjne w stosunku do wyżej wymienionych zaległości, należy zwrócić się do urzędu skarbowego z podaniem, prosząc o przyznanie ulg, na zasadzie powyżej podanego rozporządzenia. (Dz. U. R. P. Nr. 94).

Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. V. 55945/1/33.

Moc obowiązującą postanowień okólnika z dnia 23 marca 1933 r. L. D. V 11560/1/33, które w myśl okólnika z dn. 2 sierpnia 1933 r. L. D. V. 36113/1/33 wygasają z dniem 31 grudnia 1933 r. przedłużam do końca czerwca 1934 r.

Wymieniony w ustępie drugim część VII powyższego okólnika termin do przedłożenia Ministerstwu Skarbu wniosków o umorzenie, ustala się obecnie na dzień 15 maja 1934 r.

Przewidziane w ostatnim ustępie części VII tego okólnika wykazy — o ile chodzi o akcję umorzeniową, przeprowadzoną na podstawie niniejszego okólnika w okresie od dnia 1 stycznia do 30 czerwca 1934 r. obowiązane są Izby Skarbowe przedłożyć w terminie do dnia 31 lipca 1934 r.

Zarazem nawiązując do postanowień części VI okólnika z dnia 23 marca 1933 r. L. D. V. 11560/1/33, wyjaśnia się, że w razie ogłoszenia przedsiębiorstwu upadłości i następnie podniesienia jej z równoczesnem zawarciem ugody sądowej z wierzycielami, izby skarbowe upoważnione są do wyrażania zgody na redukcję zaległości podatkowych, jednakowoż tylko w tych przypadkach, gdy na podstawie tej ugody następuje redukcja wierzytelności prywatnych najwyżej o 50 procent.

W końcu Ministerstwo Skarbu zaznacza, że wspomniany wyżej okólnik więcej przedłużany nie będzie, wobec czego zechcą Izby Skarbowe w ciągu najbliższych sześciu miesięcy wynikające z niego uprawnienia całkowicie wykorzystać.

Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. V. 55946/1/33.

W związku z postanowieniami rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U, R. P. Nr. 94, poz. 731) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ulgi, przewidziane w § 8 tego rozporządzenia, wobec ograniczeń, wynikających z postanowień § 10, należy udzielać tylko na indywidualnie wnoszone podania z tem, że w razie dotrzymania przez płatnika wszystkich rat, umorzenie 1/4 części zaległości następuje w każdym przypadku z urzędu.

Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. V. 54884/4/33.

W związku z akcją zwalczania bezrobocia Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) do udzielania przedsiębiorstwom przemysłowym, zatrudniającym do 1.000 robotników, następujących ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych:

a) zezwalania na nabywanie na rok 1934 świadectw przemysłowych tej samej kategorji, co i na rok 1933 w wypadku zwiększenia ilości zatrudnionych robotników w okresie od dnia 1 października do 31 grudnia 1933 r.

b) zwalniania od dopłaty do ceny świadectwa przemysłowego wyższej kategorji w wypadku, gdy w okresie od dnia 1. I. do 1. VII. 1934 r. będzie miało miejsce zwiększenie ilości zatrudnionych robotników w porównaniu z ilością, przyjętą za podstawę do określenia kategorji świadectwa przemysłowego na rok 1934.

Ulgi powyższe mogą być udzielone jedynie przedsiębiorstwom, które przyczyniają się do akcji zwalczania bezrobocia, przyczem ulgi te z reguły nie mogą obejmować takich przedsiębiorstw, które ze względu na charakter swej działalności corocznie w pewnych okresach zwiększają ilość zatrudnionych robotników.

Wymienione wyżej ulgi mogą być udzielane na indywidualne podania płatników, wnoszone do właściwego Urzędu Skarbowego. Urzędy Skarbowe winny złożone podania przedstawić wraz z wnioskiem do decyzji Izby Skarbowej (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) w terminie do dni 7 od daty złożenia podania.

Dostawy dla instytucyj państwowych.

Okólnikiem z dnia 1 grudnia r. ub. (V. 26234/4) Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że za obrót uzyskany przez przedsiębiorstwa handlu towarowego z dostaw dla instytucyj państwowych i samorządowych należy rozumieć obrót uzyskany przez wspomniane przedsiębiorstwa z wszelkiego rodzaju sprzedaży towarów, niezależnie od ich ilości, władzom i urzędom państwowym i samorządowym, a m. in. i wojsku (w myśl art. 7 lit. A p. 1a). O ile zaś zachodzą warunki określone w art. 7 ust. 5, to sprzedaż przedsiębiorstwom państwowym i komunalnym objęta jest pojęciem sprzedaży hurtowej.

Scalenie podatku obrotowego od artykułów, podlegających podatkom pośrednim.

Ministerstwo Skarbu zamierza w pierwszym kwartale 1934 r przystąpić do scalenia podatku obrotowego od artykułów, podlegających podatkom pośrednim jak piwo, drożdże itp., oraz niektórych innych np. mięso, papier, soda i ew. jeszcze innych, posiadających produkcję skoncentrowaną w niewielkiej stosunkowo ilości zakładów przemysłowych.

Zagadnienie scalenia podatku od obrotów włókiennictwa w Polsce i zagranicą.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu komunikuje, że nakładem Izby łódzkiej ukazała się pod powyższym tytułem praca wicedyrektora tejże Izby, p. Dr. Herberta Sanda (245 str.). Pracę tę można zamawiać w Izbie łódzkiej, cena jej wynosi 5,— zł.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach podatkowych.

Nierozprawienie się z zaofiarowanemi w odwołaniu dowodami, zwalczającemi przyjęcie przez władzę wymiarową stanu faktycznego z ksiąg handlowych kontrahenta, odwołującego się za zgodny z rzeczywistością, powoduje wadliwość postępowania odwoławczego.

(N. T. A. z dn. 18. IX. 1933 r. L. Rej. 8174/31).

Niezapisanie do ksiąg handlowych wysyłki towaru pod datą jej dokonania czyni te księgi nieprawidłowemi i to bez względu czy i kiedy zawiadomiono sprzedawcę o przyjęciu towaru.

(Wyrok N. T. A. z dn. 14. VI. 1933 r. (L. Rej. 3034/31).

Odsetki dyskontowe od weksli, otrzymanych od odbiorców z powodu niezapłacenia przez odbiorców pokredytowanej im ceny w rachunku otwartym na umówiony przy sprzedaży termin, nie stanowią przychodu w rozumieniu art. 5 p. 1 i 7 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

(Wyrok N. T. A. z dn. 9. VI. 1933 r. L. Rej. 2467/31).

Dyskont od weksli, których termin płatności w dniu zamknięcia bilansu jeszcze nie nastąpił i które znajdują się w tym dniu w portfelu podatnika, nie może być od aktywów odliczony.

(Wyrok N. T. A. z dn. 13. I. 1933 r. L. Rej. 9690/30).

Zakres odpowiedzialności komisanta „z delcredere" reguluje się wyłącznie warunkami umowy, istniejącej między komisantem a komitentem, przyczem zakres tej odpowiedzialności w niczem nie narusza istoty komisu.

(Wyrok N. T. A. z dn. 24. V. 1933 r. L. Rej. 7181/30).

W sprawie opłat stemplowych od spółek.

Rada Ministrów uchwaliła projekt ustawy w sprawie opłat stemplowych od spółek. Opłaty stemplowe, przewidziane w art. 102, 103, 105, 109 i 110 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, pobierane w wysokości 2%, będą pobierane w wysokości 1%, o ile staną się wymagalne w czasie od wejścia w życie nowej ustawy do końca 1935 r. Ulgi powyższe będą stosowane do uchwały o powiększeniu kapitału zakładowego spółek akcyjnych i komandytowych tylko w tych przypadkach, w których okres, wyznaczony do przyjmowania wpłat na poczet podwyżki kapitału zakładowego, rozpoczął się najpóźniej dnia 30 czerwca 1933 r. Minister Skarbu może zezwolić na zastosowanie ulg w przypadkach, w których opłata stemplowa stała się wymagalna w czasie od 1 stycznia 1933 r. do dnia wejścia w życie ustawy. Ulgi, przewidziane w projekcie ustawy, stosowane były już dwukrotnie, poraz pierwszy w latach 1927 do 1929 poraz drugi od 28 marca 1931 do końca 1932 r.

Wykładania ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Jeżeli pełnomocnictwo sporządzone zagranicą, zostało przesłane do Polski, a mianowicie osobie trzeciej, wobec której pełnomocnik ma zastępować mocodawcę i przytem zarówno mocodawca jakoteż pełnomocnik mają mieszkanie (lub siedzibę) zagranicą, to uiszczenie opłaty stemplowej drogą skasowania znaczków stemplowych przez przepisanie datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą osoby trzeciej — jeśli następuje przed pierwszem skorzystaniem z pełnomocnictwa — nie jest sprzeczne z ustawą.

W sprawie przyjmowania bonów iwestycyjnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało do województw okólnik, w którym podaje do wiadomości, że nikt nie może być zmuszony do przyjmowania bonów funduszu inwestycyjnego.

Mając jednak na uwadze poparcie celów, którym służyć będzie fundusz, oraz wymienialność bonów na gotówkę, w kasach urzędów skarbowych, Ministerstwo zaleca związkom samorządowym przyjmowanie w bonach funduszu również własnych należności.

Z tych samych pobudek wskazane jest, by kasy związków samorządowych, w razie posiadania bonów przy dokonywaniu wypłat, podkreślały korzyści, wynikające z przyjmowania tych bonów i proponowały przyjmowanie części lub całości należności w bonach, wystrzegając się jednak wywierania nacisku w tym kierunku.

Sprawy socjalne.

Patrz w dziale Skarbowość:

„Wyłączenie z pod egzekucji zaległości podatkowych, składek i opłat na rzecz Kas Chorych i Zakładów Ubezpieczeń".

Handel zagraniczny.

Polityka kontyngentowa Francji.

Od 1 stycznia wprowadziła Francja w stosunku do całego szeregu produktów kontyngenty wwozowe, których wysokość ograniczona została do 25% importu z ostatniego kwartału.

Z oświadczeń półurzędowych wynika, że zarządzenia te nie mają charakteru ostatecznego. Stanowią one właściwie narzędzie do wytargowania ustępstw podczas rokowań handlowych. Celem zaś tych rokowań jest ochrona produkcji krajowej, której koszty są wysokie, oraz usunięcie deficytu handlowego. Chodzi tedy o zezwolenie na import pod warunkiem uzyskania możliwości eksportowych, według zasady: do ut des.

Zaznaczyć należy, że Francja porzuca stosowanie zasady największego uprzywilejowania, natomiast chce stosować zasadę preferencji. Dąży ona bowiem do udzielania preferencji importowi takiego kraju, który wzamian otwiera swe granice dla eksportu francuskiego. Podwyższyła ona np. Stanom Zjednoczonym kontyngenty wwozowe na owoce do 5%, gdyż uzyskała zgodę Ameryki na przywóz większej ilości win i konjaków. Tak samo, udzieliła Rosji pozwoleń na wwóz większych ilości drzewa wzamian za zamówienia na maszyny.

W sprawie zmian w zgłoszeniach do statystyki celnej.

Podług ogłoszenia Głównego Urzędu Statystycznego, opublikowanego w Monitorze Polskim Nr. 277, od dnia 1-go stycznia 1934 r. dla zgłaszania statystycznego towarów obowiązuje „Wykaz Statystyczny Towarów, służący za podstawę zgłoszeń do statystyki celnej", wydany nakładem Głównego Urzędu Statystycznego, Warszawa 1933 r. Zarządzenie to stoi w związku z wprowadzeniem w życie nowej taryfy celnej wobec zasadniczych zmian w nomenklaturze i ugrupowaniu towarów.

Sprawy kolejowe i drogowe.

Jeszcze w sprawie opłat za nadmierne zużywanie dróg.

W Nr. 21 „Życia Gospodarczego" z dnia 1 listopada 1933 r. zamieściliśmy notatkę o rewelacyjnym wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego ze skargi p. Hen-

ryka Serwy w Ostrowie przeciw dawn. Wydziałowi Powiatowemu w Odolanowie w sprawie opłat za nadmierne zużywanie dróg. Aczkolwiek w wyroku tym Najwyższy Trybunał Administracyjny orzekł, że pobieranie przez wydziały powiatowe zamiast udziału w kosztach budowy i utrzymania dróg, opłat jednostkowych od ilości przewożonego drogą kołową towaru, nie znajduje żadnego uzasadnienia prawnego, to jednak Starostwo Krajowe w Poznaniu, jako Poznański Krajowy Związek Komunalny, zawiadujący drogami wojewódzkiemi, cytowanego wyroku nie chciało honorować, zasłaniając się tem, że dotyczy on tylko wydziałów powiatowych (aczkolwiek statuty podatkowe w przedmiocie wymiaru i poboru opłat za nadmierne zużywanie dróg związków powiatowych są identyczne ze statutem Krajowego Związku.).

W międzyczasie doszło jednak szczęśliwym zbiegiem okoliczności do procesu przed N. T. A. również ze Starostwem Krajowem w Poznaniu i to znowu ze skargi p. Henryka Serwy.

Mimo bardzo starannej obrony statutu podatkowego Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego ze strony rzeczników Starostwa Krajowego w Poznaniu, N. T. A. w dniu 18 stycznia 1934 r. wydał wyrok, podtrzymujący swe stanowisko, wyrażone w wyrokach przeciwko odnośnym wydziałom powiatowym. Zatem omawiany statut podatkowy Starostwa Krajowego stał się bezprzedmiotowy i w tym stanie rzeczy Starostwo to, nie będzie mogło w dotychczasowej formie pobierać opłat za nadmierne zużywanie dróg.

Sprawy pocztowe.

Obniżka taryfy telegraficznej i telefonicznej.

Od 1 stycznia nastąpiły zmiany taryfy telegraficznej i telefonicznej. Najważniejsze z nich są następujące:

Do taryfy telegraficznej wprowadzono następujące nowe rodzaje telegramów:

1. Telegramy zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykłe, napisane bądź w całości w języku umówionym — CDE — bądź częściowo w języku jawnym, częściowo zaś w języku umówionym:

Opłata od wyrazu 10 gr., najmniej jednak za 5 wyrazów t. j. 50 gr. opłata zasadnicza od każdego telegramu 35 groszy. Za telegramy pilne — CDE — opłata od wyrazu 20 groszy.

2. Telegramy prasowe pilne — D — opłata od wyrazu 15 groszy.

3. Telegramy — reklamy — REK — miejscowe i zamiejscowe, opłata od wyrazu 2 gr. Za każdy odpis — TMX — telegramu-reklamy 10 gr. Za każdą miejscowość, do której ma być wysłany telegram-reklama 50 gr. Telegram-reklama winien zawierać minimum — TM — 10.

W taryfie telefonicznej wprowadzono następujące ważniejsze zmiany:

1. Obniżono opłaty, za rozmowy telefoniczne międzymiastowe pilne. Opłata za rozmowę pilną równa się podwójnej opłacie za rozmowę zwykłą.

2. Ustalono godziny słabego ruchu od 19—8, za rozmowy przeprowadzone w tych godzinach zniżka wynosi 40 procent opłat normalnych.

3. W wypadkach, gdy w lokalu osoby zgłaszającej prośbę o przyłączenie do sieci telefonicznej, już się znajdują urządzenia telefoniczne połączone z centralą miejską, do których to urządzeń i połączeń poprzedni abonent zrzekł się swych praw, a nowy abonent przyjmuje je bez zmiany, pobiera się tylko opłatę w wysokości 5 zł za przepisanie telefonu.

4. Nie pobiera się opłaty za zamówioną rozmowę międzymiastową, jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyska żadnego połączenia z powodu zajęcia linij telefonicznych w ciągu pół godziny przy rozmowie pilnej, a w ciągu jednej godziny przy rozmowie zwykłej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać, a nie tak jak było dotychczas dopiero po upływie 1 i 3 godzin.

Wyżej wymienione nowe rodzaje telegramów i zniżki telefoniczne weszły w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Jednocześnie nadmienia się, że opłaty za rozmowy telefoniczne pilne w ruchu międzynarodowym również z dniem 1 stycznia 1934 r. zostały obniżone. Opłata za rozmowę pilną w ruchu międzynarodowym równa się podwójnej opłacie za rozmowę zwykłą.

Szczególną uwagę zwraca się na dogodność przeprowadzania rozmów telefonicznych w godzinach słabego ruchu tj. od 19—8 (a nie jak dotychczas dopiero od 21—8). Zniżka za rozmowy międzymiastowe wynosi 40 procent opłat normalnych.

Bliższych informacyj udzielają miejscowe urzędy pocztowo - telegraficzne.

Jak słychać Ministerstwo Poczt i Telegrafów zamierza podobno wkrótce obniżyć obowiązujące obecnie opłaty pocztowe w szczególności opłaty za listy zwykłe i listy „express". Praktyka bowiem wykazała że dzisiejsze stawki taryfy pocztowej są zbyt wysokie w stosunku do stanu gospodarczego kraju i to jest główną przyczyną spadku wymiany pocztowej w Polsce. Jednocześnie zamierzona jest jeszcze rewizja zbyt wysokich opłat telegraficznych i telefonicznych. Zwłaszcza międzymiastowe rozmowy telefoniczne są jeszcze bardzo drogie i organizacje gospodarcze niejednokrotnie wskazywały na konieczność obniżenia tych opłat, gdyż zbyt wysokie opłaty za rozmowy telefoniczne hamująco wpływają na obrót handlowy. Według obiegających pogłosek, zamierzona zniżka rozmów telefonicznych ma być przeprowadzona w ten sposób, że koszt pierwszej 3-minutowej rozmowy ma być tylko nieznacznie obniżony, natomiast poważnej redukcji ma ulec koszt następnej 3-minutowej rozmowy. Oprócz tego zniżce mają ulec opłaty abonamentowe za telefon.

Jeżeli chodzi naprzykład o Poznań, to mają być niebawem zainstalowane liczniki telefoniczne w związku z czem obowiązywać będzie nowa taryfa telefoniczna, oparta na niskich opłatach miesięcznych.

Taryfa telefoniczna przewidywać będzie ponadto niewielkie opłaty za rozmowy telefoniczne, w związku z czem łączna należność przypadająca z końcem miesiąca z tytułu przeprowadzonych rozmów telefonicznych będzie uzależniona od ilości rozmów przeprowadzonych z danego aparatu telefonicznego.

Pozatem projektowana taryfa telefoniczna przewidywać będzie na korzyść abonenta rabat, którego wysokość zależeć będzie od wysokości kwoty, przypadającej z końcem miesiąca do zapłaty z tytułu przeprowadzonych rozmów telefonicznych.

Inkasowanie należności przez pocztę.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu zawiadamia, iż inkasowanie drobnych należności, nieprzekraczających kwoty 50,— zł przez pocztę bez potrzeby dołączania dokumentu wierzytelnościowego, zostanie zaprowadzone z dniem 1-go lutego 1934 r.

Całkowita opłata za wykonanie zlecenia inkasowania wynosi:

do 30,— zł	30 gr
ponad 30,— do 50,— zł	40 gr

Ponadto nadawca zlecenia inkasowego może żądać za opłatą 5 gr, aby w razie, gdy dłużnik nie zapłaci całkowitej należności, doręczono mu za potwierdzeniem, wezwanie do zapłaty. Żądania takie będą wykonywane przez urzędy pocztowe tylko w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu doręczeń listonosza wiejskiego.

O projekcie powyższej innowacji pisaliśmy już w Nr. 2 „Życia Gospodarczego“ z dnia 15 stycznia 1933 r.

Jeszcze w sprawie obniżenia opłat telefonowych.

Z dniem 1 lutego 1934 r. zostają obniżone jednorazowe opłaty wstępne przy zakładaniu telefonów na sieciach, będących pod zarządem Ministerstwa Poczt i Telegrafów. Obniżka obejmuje opłaty w strefie I-ej, które w zależności od grupy sieci, do jakiej są zaliczeni nowozgłaszający się abonenci wynosić będą: 45, 55, 65 zł, zamiast dotychczasowych 75, 100 i 125 zł. Za każde rozpoczęte 100 m. linji poza obrębem strefy I opłata wynosić będzie 10 zł. Pozatem Dyrekcja Poczt i Telegrafów z dniem 1 lutego zakładać będzie nowoprzybywającym abonentom telefony w strefach I i II bez pobierania opłat wstępnych i budowlanych na sieciach, gdzie istnieją zapasowe przewody, jeśli te przewody mogą być wykorzystane, oraz jeśli są wolne numery na centrali, przyczem abonent płacić będzie za samo zainstalowanie telefonu wewnątrz lokalu tylko 10 zł.

Prawo.

W sprawie przedłużenia moratorjum dla długów hipotecznych.

Ustawa z dnia 29 marca 1933 roku wprowadziła półtoraroczne moratorjum dla spłaty długów hipotecznych, obciążających gospodarstwa rolne. Ten okres kończy się 1 października br.

Ponieważ w międzyczasie sytuacja w rolnictwie nie uległa poprawie, lecz przeciwnie wykazuje znaczne pogorszenie, zwłaszcza o ile dotyczy to płodów rolnych, przeto sfery rolnicze domagają się znowelizowania omawianej ustawy w kierunku dalszego wydatnego przedłużenia moratorjum dla prywatnych długów hipotecznych, oraz dla dalszego obniżenia ich oprocentowania.

Postulat swój popierają sfery rolnicze dalszym zanikiem rentowności gospodarstwa rolnego w okresie trwania umowy moratoryjnej.

W sprawie ujednolicenia regulaminów sądów polubownych przy Izbach Przemysłowo-Handlowych.

W łonie samorządu gospodarczego rozważana jest sprawa ujednolicenia regulaminów sądów polubownych czynnych przy Izbach Przemysłowo - Handlowych, gdyż to może stanowić niewątpliwie udogodnienie dla stron pragnących poddać spór pod rozpoznanie sądu zamiejscowej Izby Przemysłowo - Handlowej. Kwestja powyższa jest przedmiotem badań na terenie Związku Izb, który również rozważa, jakie środki mogłyby przyczynić się do szerszego rozpowszechnienia instytucyj izbowych sądów polubownych, dotychczas bowiem życie gospodarcze nie korzysta jeszcze z ich usług w pożądanym stopniu.

Projekt ustawy o własności mieszkań.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu przesłało Izbie Przemysłowo - Handlowej w Warszawie do zaopinjowania projekt ustawy o własności mieszkań. Projekt przewiduje, iż mieszczące się w jednym budynku wspólnym piętra i części pięter pod postacią oddzielnych mieszkań mogą stanowić odrębną od całości budynku własność. W tym przypadku grunt, mury zewnętrzne, dachy, kominy, strychy, piwnice, schody, bramy, ogólne drzwi wejściowe, studnie, mieszkanie dozorcy i zarządcy budynku, śmietniki, ogólne ustępy, łazienki, pralnie, suszarnie, dźwigi, urządzenia kanalizacyjne, wodociągowe, służące do użytku ogólnego, stanowią wspólną własność wszystkich właścicieli poszczególnych mieszkań.

W braku odmiennej umowy udział we wspólnej własności wyraża się w takim stosunku, w jakim pozostaje stosunek wartości poszczególnego mieszkania do całości. W tym samym stosunku właściciele poszczególnych mieszkań ponoszą ciężary utrzymania i napraw wspólnej własności, zarządzania nią, przypadających z niej podatków i opłat publicznych i ubezpieczenia. Mieszkania takie mogą być przedmiotem hipoteki, a więc oddzielnego zabezpieczenia rzeczowego. Do zarządzania współwłasnością winien być powołany zarządca.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Warszawie wypowiedziała się za powyższym projektem, zgłaszając doń szereg szczegółowych poprawek. Na żądanie Izby sosnowieckiej projekt został nadesłany także innym izbom, poczem niektóre Izby (Łódź, Wilno) zajęły w stosunku doń stanowisko przychylne, a inne (Kraków) zdecydowanie negatywne, uważając, że stanowi ona przewrót w stosunkach prawnych, a nadto, że konieczność posiadania przez każdego z lokatorów oprócz swego mieszkania udziału we współwłasności (schody, mury zewnętrzne itd.) obciąży lokatorów tylu ciężarami, kosztami i kłopotami, że korzyści dla nich z nowej ustawy będą problematyczne, a również wątpliwa będzie dla wierzyciela możność ewentualnej realizacji pretensji rzeczowej na oddzielnem mieszkaniu. Ostatnio Izba Urzędująca Związku Izb Przemysłowo - Handlowych powiadomiła na zasadzie informacyj urzędowych, że projekt ulegnie znacznym zmianom i ponownie będzie poddany uzgodnieniu międzyministerjalnemu. Tem niemniej Izba uznała za wskazane rozesłanie reprezentowanym przez się sferom otrzymanego pierwotnego projektu, celem zorjentowania ich w prądach, jakie panują w tej sprawie i przygotowania do zajęcia stanowiska.

Różne.

W sprawie kursu ceramicznego w Poznaniu.

Nawiązując do naszego komunikatu w „Życiu Gospodarczem“ z dnia 15 stycznia br. komunikujemy, że kurs ceramiczny rozpoczął się w dniu 25 stycznia br. Kierownictwo kursu zgodziło się wyjątkowo na to, aby do kursu tego przyjąć jeszcze kilku kandydatów o ile zgłoszenia wpłyną pod adresem:

Państwowa Szkoła Budownictwa w Poznaniu
Rybaki 17/18

do dnia 6-go lutego br.

Zalecamy gorąco tym cegielniom, które nie wysłały dotąd kandydatów na ten kurs, aby z tej korzystnej i taniej okazji jeszcze zechciały korzystać.

Wyroby firm krajowych, godne polecenia:

Ceny ogłoszeń w dziale niniejszym wynoszą 25,— zł za 1 wiersz na rok 1934

Barwniki nietrujące
Domagalski i Ska, Poznań, św. Marcin 34 i Garncarska 8.

Chemikalja
Wszelkie dla aptek, drogeryj i fabryk d starcza firma R. Barcikowski S. A. Poznań.

Konfekcja męska
Lewandowski i Ska w Poznaniu, Stary Rynek 55.

Materace pat. taśmowe
które są najtańsze, najlepsze i najwygodniejsze poleca „Ina" Fabryka Materacy i Łóżek Metalowych, Poznań, ul. Mickiewicza 15, tel. 76-60 i 53-52. Każdy kupujący powinien żądać tylko materac „Ina".

Maszyny rolnicze
H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Górna Wilda 142.

Mydła
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK", Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Dezynfekcyjne środki lyzol, kreolina
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK", Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Instalacje
W. i St. Hedinger w Poznaniu, ul. św. Marcin 26.

Samochody
Brzeskiauto Sp. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 29.

Kuchenki gazowe
dostarcza: „Wiepofana" T. A. w Poznaniu, Dąbrowskiego 81

Lakiery i pokosty
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK", Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Ruszta
ze specjalnego stopu żeliwa, tak dla palenisk stałych, jak ruchomych, dostarcza: „Wiepofana" Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Okna, drzwi, architektura wewnętrzna
Zjednoczone Zakłady Stolarskie, Witajewski i Wojciechowski w Poznaniu, Wybickiego 13/14

Mydło szare (miękkie)
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK", Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Oleje eteryczne i esencje
Domagalski i Ska w Poznaniu, św. Marcin 34.

Siatki druciane
„Drutownia — Poznań" fabryka siatek i płotów druc. oraz tkanin metalowych, drutu kolcz. Poznań, ul. św. Marcin 45 a, tel. 24-01.

Dezynfekcyjne środki
Wszelkie dla aptek, drogeryj i fabryk dostarcza firma R. Barcikowski S. A. Poznań.

Wagony i Parowozy
H. Cegielski Sp. Akc. w Poznaniu, Górna Wilda 142.

Odlewy żeliwne
gatunkowe, dostarcza: „Wiepofana" Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Tokarki typu ciężkiego
model T 325 o wzniesieniu kłów 325/750 mm. i rozstawieniu 1500 i 2500 mm., dostarcza: „Wiepofana" Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Tokarki precyzyjne
model TN 180 o wzniesieniu kłów 180/300 mm. i przy rozstawieniu 1000, 1500, 2000 i 2500 mm. dostarcza: „Wiepofana" Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Sztuczny nawóz
Wielkopolska Wytwórnia Chemiczna „BLASK", Sp. Akc., Poznań, Plac Nowomiejski 4.

Wiertarki słupkowe
stołowe oraz szlifierki słupkowe stołowe dostarcza: „Wiepofana" Tow. Akc. w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 81.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.